

SENTINȚA CIVILĂ NR. ....
Ședința publică din 19 aprilie 2010
PREȘEDINTE ....
GREFIER ....

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ, precizată, exercitată de reclamantul X în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru anularea Deciziei de impunere nr. .... din 05.08.2009 a Deciziei nr. .... / 19.oct.2009 de soluționare a contestației reclamantului și Administrația Finanțelor Publice a municipiului Arad, pentru restituirea sumei de .... lei, reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule plătită conform chitanțelor seria .. nr. .... / 10.07.2007, ... nr. .... / 30.07.2007, .. nr. .... / 31.07.2007, actualizată cu dobânda legală de la data plății până la data restituirii efective.

La apelul nominal se prezintă reprezentanta reclamantului, avocat ..... din Baroul Arad și reprezentantul pârâtei DGFP a jud. Arad, consilier juridic ....., lipsă fiind reclamantul și reprezentantul intimatului AFP a municipiului Arad.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu 39 lei taxă judiciară de timbru și timbru judiciar de 0,3 lei.

S-a făcut referatul cauzei după care reprezentanta reclamantului depune copia certificatului de înmatriculare în Franța a autovehiculului, practică judiciară și copia chitanței de plată a onorariului de avocat.

Nefiind alte cereri sau probe de administrat, instanța apreciază cauza în stare de soluționare și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantului solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, anularea deciziei atacate și obligarea pârâtei la restituirea sumei achitată cu titlu de taxă de primă înmatriculare, actualizată cu dobânda legală de la data plății până la restituirea efectivă; cu cheltuieli de judecată, pentru motivele arătate în acțiune și precizarea acțiunii.

Reprezentantul pârâtei DGFP a jud. Arad, pune concluzii de respingere a acțiunii, pentru motivele arătate în întâmpinare.

TRIBUNALUL

Constată că prin cererea înregistrată la această instanță la data de 11.11.2009 și precizată în ședința publică din 25.01.2010 reclamantul X a chemat în judecată pe calea contenciosului administrativ fiscal pe pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru anularea Deciziei de impunere nr. .... din 05.08.2009 și a Deciziei nr. ..../19.oct.2009 de soluționare a contestației reclamantului și Administrația Finanțelor Publice a municipiului Arad, pentru restituirea sumei de ..... lei, reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule plătită conform chitanțelor seria ... nr. .../10.07.2007, TS3A nr. .../30.07.2007, ... nr. .../31.07.2007, actualizată cu dobânda legală de la data plății până la data restituirii efective și la cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul arată că în anul ... a achiziționat din Franța, un autoturism marca ... cu nr. de identificare .... pe care l-a introdus în țară și l-a înmatriculat pe numele său sub nr. .... La data înmatriculării i s-a solicitat și a achitat, la Trezoreria municipiului Arad, taxa de primă înmatriculare în sumă totală de .. lei, cu chitanțele seria ... nr. .../10.07.2007, nr. .../30.07.2007, nr.' ..../31.07.2007.

Ulterior analizând temeinicia și legalitatea plății taxei, reclamantul arată că a contestat această taxă și în data de 18.09.2008 i-a solicitat pârâtei AFP a municipiului Arad restituirea sumei plătite în mod nedatorat.

Ca urmare a solicitării, pârâta a dispus efectuarea unui control fiscal cu privire la modul în care suma a fost calculată, iar în urma inspecției efectuate nu numai că nu s-a dispus restituirea sumei solicitate, dar DGFP a jud. Arad a emis Decizia de impunere nr. ..../5 aug.2009 prin care i-a solicitat în plus plata sumei de ..... lei, reprezentând diferență de taxă specială pentru autoturisme și autovehicule calculată în baza prevederilor art. 214 ind. 1-214 ind. 3 din Codul fiscal și ..... lei reprezentând majorări de întârziere aferente debitului calculate pentru perioada 237 iunie 2007 - 4 august 2009.

Reclamantul mai arată că prin Decizia nr. ..../19 oct. 2009 DGFP a județului Arad a respins contestația sa împotriva Deciziei de impunere nr. ..../5 aug.2009, cu motivarea că taxa suplimentară a fost corect calculată, ca legal datorată, în conformitate cu dispozițiile art. 214 ind. 1 din Codul fiscal și Normele de aplicare a Codului fiscal aprobate prin HG nr. 44/2004.

Reclamantul consideră că taxa percepută este nelegală fiind contrară dispozițiilor art.90 din Tratatul privind Instituirea Comunității Europene CE întrucât discriminează autoturismele second-hand provenind din alte state membre ale Uniunii Europene.

Prin această taxă, afirmă reclamantul, este încălcat principiul nediscriminării între produsele naționale și produsele similare importate, din analiza aplicării taxei rezultând că aceasta este percepută numai pentru autoturismele înmatriculate în CE. și neînmatriculate în România, în timp ce pentru autoturismele deja înmatriculate în România, la o nouă înmatriculare, taxa nu mai este percepută.

Prin întâmpinări, pârâtele au solicitat respingerea acțiunii parțial ca neîntemeiată și nelegală, iar parțial ca fiind fără obiect, cu motivarea că începând cu data de 01 07 2008 a intrat în vigoare O.U.G. nr. 50/2008 cu Norme metodologice de aplicare din 24 06 2008.

Conform dispozițiilor art. 11 din ordonanță, taxa rezultată ca diferență între suma achitată de contribuabil în perioadă 1 ianuarie 2007 - 30 iunie 2008, cu titlu de taxă specială pentru autoturisme și autovehicule, și cuantumul rezultat din aplicarea prevederilor privind taxa de poluare pentru autovehicule, se restituie pe baza procedurii stabilite în normele metodologice de aplicare a ordonanței de urgență.

Consideră că, restituirea unei părți din taxa achitată se face doar în baza unei cereri depusă, însoțită de actele prevăzute în norme și organul fiscal va proceda la restituire în termenul indicat de dispozițiile Codului de procedură fiscală, fără a fi nevoie de intervenția instanței de judecată. Din acest punct de vedere, apreciază pârâta că acțiunea reclamantului a rămas fără obiect existând o procedură de restituire de care aceasta poate să uzeze.

Mai arată cu privire la partea de taxă a cărei restituire nu se face la cerere potrivit O.U.G. nr. 50/2008, din expunerea de motive a ordonanței, rezultă că în scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunității Europene, a fost adoptată Ordonanța de Urgență nr. 50 /2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, astfel că diferența de taxă achitată de reclamant este legală și în conformitate cu normele comunitare ea neputând fi restituită nici la cerere nici în alt mod.

Pârâta DGFP a jud. Arad a invocat și excepția inadmisibilității acțiunii, cu motivarea că reclamantul, deși a solicitat anularea Deciziei de impunere nr. ..../5 aug.2009, nu a îndeplinit procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004 și art. 210 din codul de procedură fiscală, în sensul că nu a făcut dovada atacării acestui act.

Urmare acestui fapt, prin precizarea de acțiune din 25 ianuarie 2010, reclamantul a solicitat și anularea Deciziei nr. ..../19 oct, 2009, prin care DGFP a jud. Arad a respins contestația sa împotriva deciziei de impunere

respective și a declinat, pentru soluționare, capătul de cerere prin care reclamantul a solicitat restituirea sumei de ..... lei reprezentând taxă specială pentru autoturisme pentru autovehicule și autoturisme, în favoarea AFP a municipiului Arad.

Examinând acțiunea reclamantului instanța reține în fapt și drept următoarele:

Reclamantul a cumpărat în anul 2007 un autoturism second hand din Franța, pentru înmatricularea căruia a fost obligat să achite ..... lei, cu titlu de taxă de primă înmatriculare pentru autoturisme și autovehicule.

Referitor la susținerea pârâtei privind incidența în cauză a OUG nr. 50/2008 cu începere de la 1 iulie 2008, instanța va reține ca întemeiată apărarea formulată de reclamant în sensul că art. 11 din OG nr. 50/2008 nu este aplicabil situației juridice din litigiul dedus judecății, având în vedere că dispozițiile art. 214 * - 214³ Cod fiscal au fost abrogate de la data de 1 iulie 2008, iar reclamantul a definitivat procedura de înmatriculare a autoturismului la data de 31 iulie 2007. Taxa de primă înmatriculare a fost încasată de către pârâtă în temeiul art. 214¹ - 214³ din Codul fiscal, în vigoare în perioada 1 ianuarie 2007-30 iunie 2008, conform chitanțelor arătate în cele ce preced.

Instanța va da astfel eficiență prevederilor constituționale consacrate în art. 15 alin. 2 din Constituția României privind principiul neretroactivității legii, reținând astfel că noua ordonanță de urgență nu se poate aplica situațiilor juridice născute anterior.

Prin urmare nici reclamantul care și-a înmatriculat autoturismul în această perioadă, achitând taxa specială corespunzătoare reglementărilor în vigoare nu poate fi obligat să achite o altă taxă în temeiul noii reglementări. Instanța va reține și faptul că aplicarea dispozițiilor art. 11 din OUG nr. 50/2008 cade în competența exclusivă a organelor fiscale, singurele care pot calcula și restitui diferențele dintre vechea taxă și noua taxă instituită prin OUG nr. 50/2008.

Reclamantul este îndreptățit la restituirea integrală a taxei încasate cu încălcarea dreptului comunitar.

Instanța apreciază că, esențial pentru rezolvarea problemelor de drept deduse judecății, este acceptarea aplicării în cauză a dispozițiilor art. 148 alin. 2 din Constituția României care statuează că prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne. Aliniatul 4 al aceluiași articol, prevede, că, între alte instituții, autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din alin. 2 menționat.

Analizând dispozițiile art. 90 paragraful 1 din Tratatul Comunității Europene, invocat de reclamant, instanța constată că acesta prevede că „nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre

impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare".

În cauza dedusă judecării instanța constată că sunt aplicabile în mod direct dispozițiile din dreptul comunitar care au prioritate față de dreptul național.

Potrivit art. 148 alin. 2 din Constituția României care statuează că prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne. Aliniatul 4 al aceluiași articol, prevede, că, între alte instituții, autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din alin. 2 menționat.

Analizând dispozițiile art. 90 paragraful 1 din Tratatul Comunității Europene, invocat de reclamant, instanța constată că acesta prevede că „nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare".

În consecință, prevederile menționate din Tratat limitează libertatea statelor în materie fiscală de a restricționa libera circulație a mărfurilor prin interzicerea taxelor discriminatorii și protecționiste. Astfel, art. 90 (1) interzice discriminarea fiscală între produsele importate și cele provenind de pe piața internă și care sunt de natură similară. Esențialul acestei taxe interzise este că perceperea ei este determinată de traversarea graniței de către autoturismul supus taxei, dintr-o țară comunitară, în România.

Invocând jurisprudența Curții de Justiție Europene, instanța reține că prin Decizia în cauza Costa/Enel (1964), CJE a stabilit că legea care se îndepărtează de Tratat - un izvor independent de drept - nu ar putea să ducă la anularea lui, dată fiind natura sa originală și specială, fără a-l lipsi de caracterul lui de lege comunitară și fără ca baza legală a Comunității însăși să fie pusă la îndoială.

Mai mult, aceeași decizie a definit relația dintre dreptul comunitar și dreptul național al statelor membre arătând că dreptul comunitar este o ordine juridică independentă care are prioritate de aplicare chiar și în fața dreptului național ulterior, or, în speță, taxa specială auto a fost introdusă în legislația internă prin Legea nr. 343/2006 privind Codul fiscal.

De asemenea, în cauza Simmenthal (1976) CJE a stabilit că judecătorul național este obligat să aplice normele comunitare, în mod direct, dacă acesta contravine normelor interne, fără a solicita sau aștepta eliminarea acestora pe cale administrativă sau a unei alte proceduri constituționale.

Tribunalul constată că acțiunea reclamantului este o acțiune în restituirea unor taxe achitate fără temei legal întemeiată pe art. 214 (3) și art. 117 Cod procedură fiscală, întrucât suma plătită de reclamant nu a fost datorată potrivit legislației comunitare.

Reclamantul a achitat taxa conformându-se dispozițiilor art. 214¹ și 214³ Cod fiscal și unei calculații privind taxele speciale pentru autoturisme,

stabilită de Ministerul Finanțelor și care este afișată în formă electronică, în mod public fiind irelevant aspectul că această plată a fost făcută voluntar în condițiile în care operațiunea de înmatriculare a autoturismului second-hand cumpărat dintr-un stat membru al UE, în România, este condiționată de plata acestei taxe.

A considera că reclamantul nu poate contesta încălcarea dreptului comunitar prin reglementarea și perceperea în acest mod a taxei speciale pentru autoturisme, în lipsa unui titlu de creanță cu suport material, ar echivala cu negarea dreptului reclamantului de a avea acces liber la justiție și ar contraveni art. 21 alin. 1 din Constituția României care statuează că orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor sale legitime, în timp ce nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

Deoarece în România, stat comunitar de la 1 ianuarie 2007 care și-a asumat obligația de a respecta dispozițiile din tratatele originare ale comunității, dinainte de aderare, nu se percepe nici un fel de taxă pentru autoturismele produse și înmatriculate ori reînmatriculate în țara noastră, dar se percepe o astfel de taxă pentru autoturismele deja înmatriculate în celelalte state, instanța constată o diferență de tratament, cea ce introduce un regim juridic fiscal discriminatoriu pentru autovehiculele aduse în România din Comunitatea Europeană în scopul reînmatriculării lor în România, ceea ce contravine dispozițiilor art. 90(1) din Tratatul CEE. Aceste dispoziții care fac parte de la data de 1 ianuarie 2007 din ordinea interioară a României, se opun taxei speciale pentru primă înmatriculare pentru achizițiile intercomunitare de autoturisme neînmatriculate pe teritoriul național, astfel încălcându-se principiul libertății circulației mărfurilor.

Dreptul conferit de reglementarea comunitară de bază fiind încălcat prin aplicarea reglementărilor dreptului național, instanța constată că suma plătită de reclamant nu a fost datorată, fiind încadrată ilegal în condițiile art. 214¹ - 214³ Cod fiscal, se impune obligarea pârâtei la restituirea aceste taxe.

În consecință, instanța constată că deși reclamantul i-a solicitat pârâtei AFP a municipiului Arad restituirea taxei de primă înmatriculare ca nedatorată, pârâta DGFP a jud. Arad, controlând modul în care a fost stabilită taxa, a emis Decizia de impunere nr. ..../5 august 2009, obligându-l pe reclamant să plătească în plus suma totală de ..... lei, reprezentând diferență de taxă și majorări de întârziere, în considerarea faptului că la data înmatriculării taxele nu au fost corect calculate.

Prin Decizia nr. ..../19.oct.2009 pârâta DGFP a jud. Arad a respins contestația reclamantului împotriva deciziei de impunere, cu motivarea că suma a fost corect calculată și încasată, în conformitate cu prevederile art. 214 ind. 1, Cod fiscal, în vigoare la data înmatriculării autoturismului, deși, conform considerentelor arătate mai sus, această taxă este incompatibilă cu prevederile art. 90 din Tratatul U.E.

Legea nr. 554/2004, astfel cum a fost precizată în sensul că va anula Decizia de soluționare a contestației și decizia de impunere emise de pârâta DGFP a jud. Arad și va obliga pârâta AFP a municipiului Arad să-i restituie reclamantului suma de ..... lei, actualizată, cu dobânda legală calculată conform art. 124 din Codul de procedură fiscală, de la data plății sumei, până la data restituirii efective.

în baza art. 274 Cod procedură civilă, va obliga pârâta să-i plătească cheltuieli de judecată în sumă de ..... lei reprezentând taxe de timbru și onorariu avocat.

PENTRUI ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge excepția de inadmisibilitate a acțiunii invocată de pârâta SGFP a județului Arad.

Admite acțiunea precizată în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamantul X, domiciliat în Arad, str. .... împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, cu sediul în Arad, Bd. Revoluției nr. 79 și Administrația Finanțelor Publice a municipiului Arad, cu sediul în Arad. Bd. Revoluției nr. 77, și în consecință:

Anulează Decizia nr. ....//19 octombrie 2009. de soluționare a contestației și Decizia de impunere nr. ..../5 august 2009 emise de pârâta DGFP_Arad.

Obligă pârâta AFP a municipiului Arad să-i restituire reclamantului suma de ..... lei, reprezentând taxă de primă înmatriculare actualizata cu dobânda calculată conform art. 124 din Codul de procedură fiscală și să-i plătească ..... lei cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunic;

Pronunțată azi 19 aprilie 2010, în ședință publică.

